

SUPERJUNAK TONČEK

AVTORICA:

EMILY CAH

SUPER-JUNAK TONČEK

Tonček je tako kot vsak dan vstal ob 7, pojedel zajtrk, se preoblekel in odšel v šolo. Ta dan so v šoli imeli zadnjo šolsko uro predavanje, na katerem so predstavili učencem projekt

Hrana ni za tjavendan. Predavanje je bilo kratko in zanimivo, v njem so predstavili problem zaradi preveč zavržene hrane in cilje s katerimi bi lahko ta problem zmanjšali. Tončku se je predavanje zdelo zanimivo in poučno, saj se je tudi sam zavedal pomena zavržene hrane.

Po končanem pouku, ko se je Tonček vračal iz šole, je bil zelo sestradan. Ko je prišel domov, je mama pripravljala kosilo. Odločil se je da si hitro umije roke in priskoči mami na pomoč, da bo kosilo čim prej pripravljeno.

Ko je prišel v kuhinjo, mu je mama razložila kako je pripravila juho in omako, zdaj pa mora skuhati le še testenine. Tonček je izbral lonec, vanj natočil vodo in ga dal zavreti.

Mama pa je izbrala testenine in jih stresla v lonec. Tonček je opazoval količino testenin in vprašal mamo ali se jim bo pri kosilu pridružila tudi babica. Mama mu je odkimala in povedala: »Babice ni doma, odšla je v mesto«.

Tonček se je začudil in vprašal mamo: »zakaj pa si dala kuhati toliko testenin?«. Mamica se je nasmehnila in dejala: »ne skrbi Tonček, kar ne bomo pojedli bomo odvrgli stran.«

Tonček se je takrat spomnil glavne stvari iz današnjega predavanja in mami obrazložil da to ni prav. Pokazal ji je letak, ki ga je dobil v šoli, ter ji povedal kakšen problem predstavlja odvržena hrana. Mama se je zamislila in povedala Tončku, da ima prav.

Po končanem kosilu je Tonček pospravil mizo, mama pa je medtem vzela risalni list in barvice. Ko je bila miza pospravljena sta s Tončkom na risalni list napisala z barvicami: **HRANA NI ZA TJAVENDAN** in ta risalni list prilepila na omaro v kuhinji.

Od takrat naprej je mama ob vsakem obroku preračunala kakšno količino sestavin potrebuje in s tem poskrbela, da po obrokih ne ostane nič hrane, katero bi bilo potrebno odvreči. S tem dejanjem je zmanjšala količino odvečne hrane in hkrati poskrbela tudi za okolje.

Tonček pa je bil vesel, saj je z njegovim dejanjem dosegel, da v njegovi družini od tistega dne naprej skrbijo za pravšnjo količino hrane in s tem poskrbijo, da ne ostane odvečna hrana, katero bi zavrgli.

**AVTORICA:
EMILY CAH**

**LETNIK: 1. aET
MENTORICA: Smiljana Škvarč**

SREDNJA EKONOMSKO-POSLOVNA ŠOLA KOPER

Ustvarjeno za natečaj projekta Hrana ni za tjavendan: Odnos do hrane skozi oči mladih.

